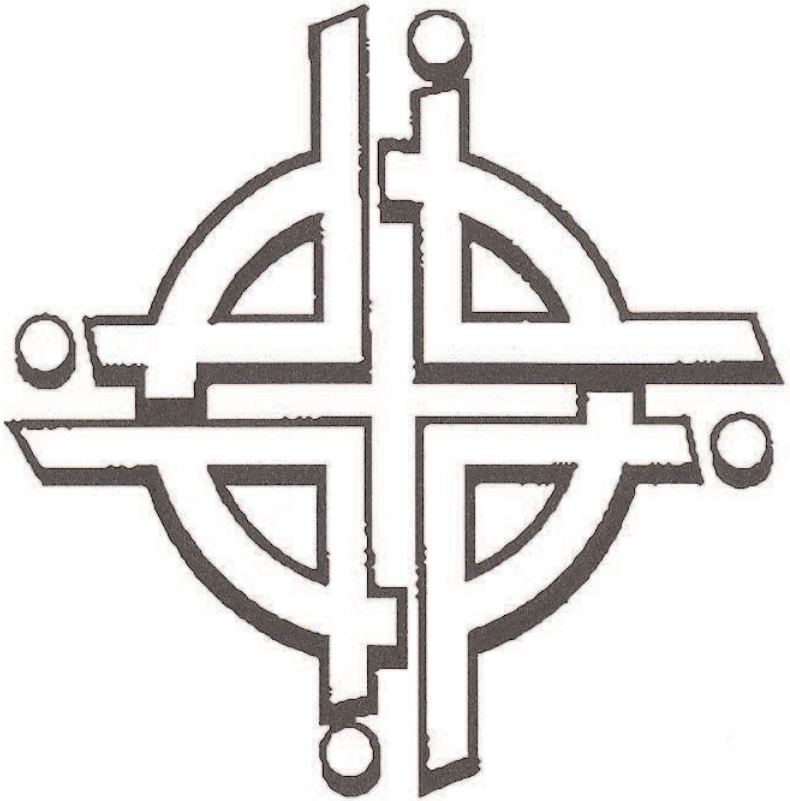

Światowy Dzień Modlitwy

ILE MACIE CHLEBÓW?

Piątek, 4. marca 2011

Tłumaczenie liturgii
Małgorzata Platajs

Tłumaczenie materiałów pomocniczych
Bożena Wiercińska i Iga Zalisz

Opracowanie
Krystyna Lindenberg i Małgorzata Platajs

Tekst polski pieśni
Ewa Kononienko-Pawlas

Skład komputerowy
Joanna Kamińska

Porządek nabożeństwa przygotowany przez
Komitet Światowego Dnia Modlitwy z Chile.

W rozgwarze świata

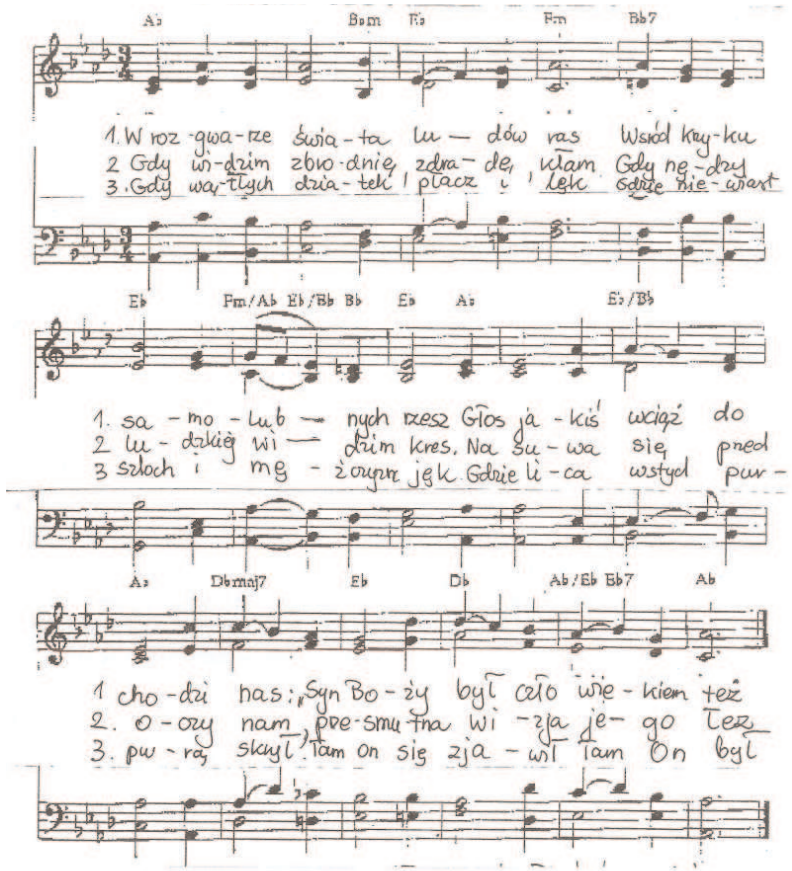

4. Choćby kto kubek wody dał Spragnionym w Imię Jego tu, Nagrodę cenną zawsze miał: On uśmiech słodki zsyłał mu.
5. O, Panie, zejdź z swych wyżyn znów, Ból znowu lecz, uciszaj płacz, I mocą Bożych swoich słów Nauczać ciemne rzesze racz!
6. Aż miłość pozna ludzki ród Odmieni ścieżki życia złe, Aż przyjdzie już do cichych wód, Aż stworzysz mu królestwo swe.

ILE MACIE CHLEBÓW?

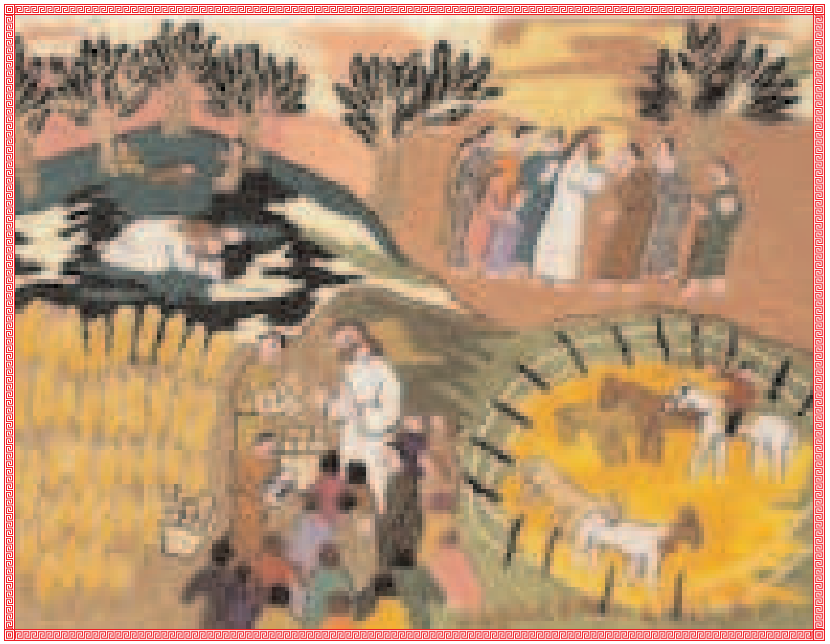

Obraz do medytacji

Kobieta ze wsi Copiulemu wyhaftowała obraz na okładkę Światowego Dnia Modlitwy 2011. Używając jasnych kolorów połączyła temat ,,Ile macie chlebów?"' z chilijskim stylem życia. Centralna scena pokazuje karmienie pięciu tysięcy ludzi. Głodni ludzie czekają cierpliwie na swój kawałek chleba i ryby, które uczniowie Jezusa zebrali.

Nowy Testament mówi: ,,I jedli wszyscy, i nasycili się". Norma Ulloa kilka tygodni tkała swój obraz karmienia pięciu tysięcy. W swym domu, w pobliżu Concepción, ta starsza wiejska kobieta przetykała nici, dokładnie, cierpliwie, w nastroju medytacji. Gdy narysowała długopisem pierwsze linie na starej torebce po mące, nie myślała, że jej dzieło będzie kiedyś podziwiane na całym świecie. ,, Leżałam w szpitalu, ciężko chora, gdy dowiedziałam się, że mój haftowany obraz został wybrany na obraz ŚDM " - powiedziała kobieta sześć miesięcy przed śmiercią. Gdy ziemia się zatrzęsła w lutym 2010 r. skromna artystka ludowa była przerażona i kilka tygodni potem zmarła z powodu choroby serca. Miała 77 lat. Jednak dzieło głęboko religijnej katoliczki nadal żyje.

ŚWIATOWY DZIEŃ MODLITWY

Światowy Dzień Modlitwy Kobiet o 123 letniej tradycji skupia wokół siebie chrześcijanki różnych wyznań.
Wspólną modlitwę kobiet w intencji biednych, bezrobotnych, pokrzywdzonych na skutek wojny domowej w Ameryce Północnej i napływu biednych emigrantów z Europy i Azji, zainicjowała w 1887 roku Mary Ellen James (czyt. Mery Elen Dżejms) z Kościoła Prezbiteriańskiego.
Następnie w roku 1890 dwie członkinie Kościoła Baptystów - Helen Barret Montgomery i Lucy Peabody - wezwały do obchodzenia Dnia Modlitwy w intencji misji zagranicznych.
W 1919 roku oba te co roku odbywające się dni modlitwy kobiet zostały połączone i w pierwszy piątek okresu pasyjnego (Wielkiego Postu), odbyło się po raz pierwszy wspólne nabożeństwo. Po 1922 roku idea ta rozprzestrzeniła się na inne anglo-języczne kraje.
W 1927 roku był już obchodzony jako Światowy Dzień Modlitwy Kobiet. Od tego czasu liturgia ŚDMK opracowywana jest kolejno przez chrześcijanki różnych krajów.
Od 1968 roku Światowy Dzień Modlitwy Kobiet obchodzony jest na całym świecie w ponad 170 krajach w pierwszy piątek marca.
W roku 1967 powołany został Komitet Międzynarodowy Światowego Dnia Modlitwy Kobiet. Co 4-5 lat Komitet Międzynarodowy urządza konferencje, na której delegatki poszczególnych Komitetów Krajowych wybierają tematy i autorki liturgii ŚDM na najbliższe 4 lata.
Pomiędzy konferencjami za sprawy Światowego Dnia Modlitwy Kobiet odpowiedzialny jest Komitet Wykonawczy, z siedzibą w Nowym Jorku, składający się z przedstawicielek różnych regionów świata, reprezentujących trzy największe tradycje chrześcijańskie: protestancką, prawosławną i rzymskokatolicką.
W dniach 06.09.-11.09.2009 r. odbyła się w Ośrodku Konferencyjnym High Leigh w Haddenson koło Londynu w

O tak, Bóg zbawienie nam dał

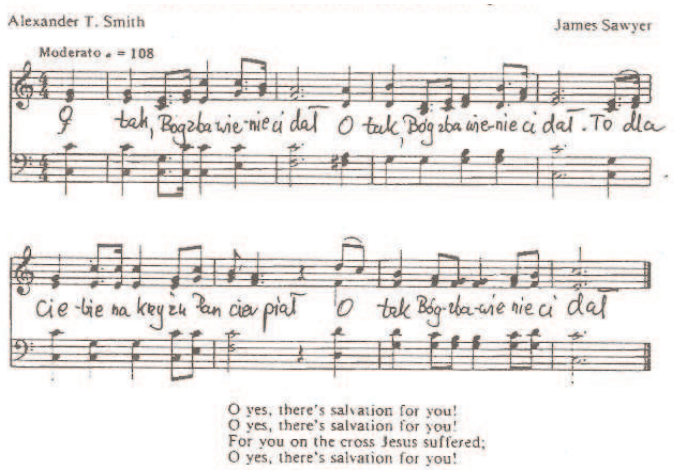

O tak, Bóg zbawienie nam dał,
O tak, Bóg zbawienie nam dał.
Dla nas Jezus na krzyżu umierał.
O tak, Bóg zbawienie nam dał.

Demos gracias

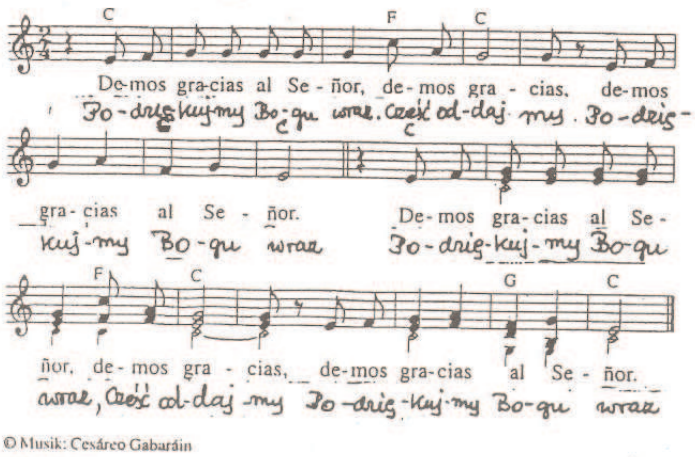

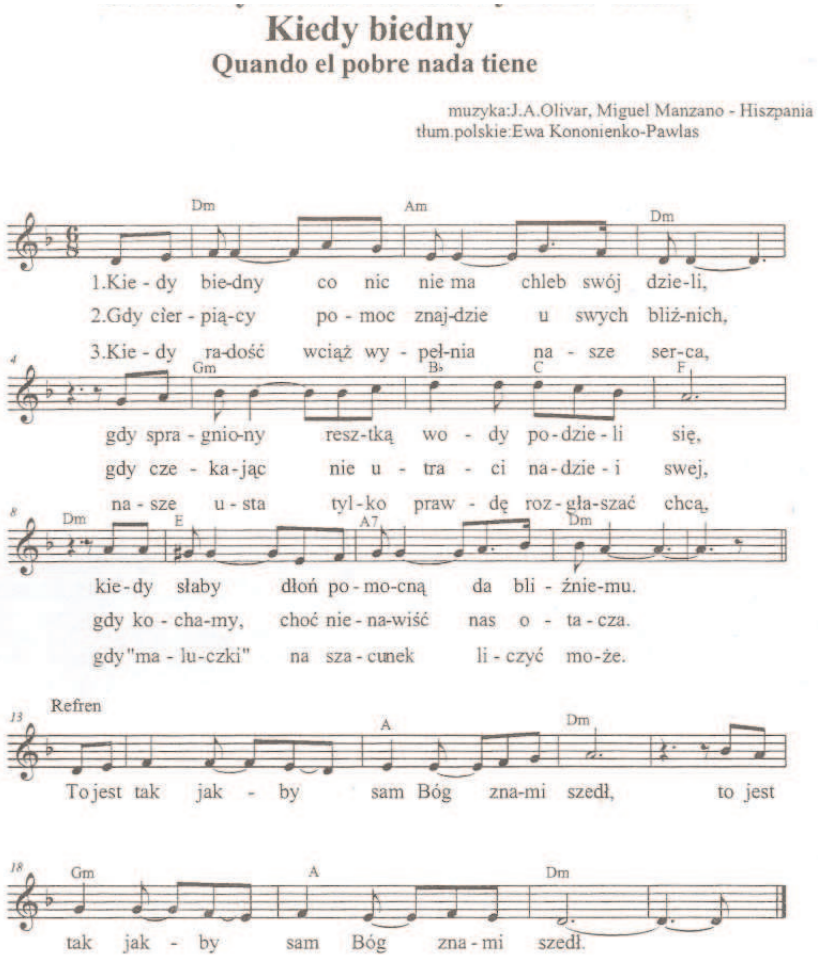

Wielkiej Brytani Europejska Konferencja SDM pod hasłem „Siła Na dziś, nadzieja na jutro”.
Koordynarorkami Europy są panie: Corinna Harbig ze Słowenii i Jean Hackett z Anglii.

W wyniku ostatnich badań nad historią ŚDM stwierdzono, że w Polsce pierwsze nabożeństwo ŚDMK odbyło się 4 marca 1927 roku w Kościele Baptystycznym w Łodzi. W 1948 roku odbyło się nabożeństwo ŚDMK w Kościele Ewangelicko-Metodystycznym w Warszawie, prowadzone przez Amerykankę, panią Hjordis Wickstroem. Po 13 latach przerwy idea Światowego Dnia Modlitwy Kobiet trafiła ponownie do Polski przez Kościół Ewangelicko-Reformowany (Irena Kurzewska) i Kościół Ewangelicko-Metodystyczny (Halina Kus). Przewodniczącą Polskiego Krajowego Komitetu ŚDM w latach1993-2006 była Ewa Walter z Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego. Obecnie Komitetowi przewodniczy Joanna Kamińska z Kościoła Ewangelicko-Metodystycznego.

W latach wcześniejszych przewodniczyła Komitetowi oraz tłumaczyła na język polski liturgię nabożeństwa ŚDMK Halina Kus z Kościoła Ewangelicko-Metodystycznego.

Od 9 marca 1962 roku regularnie, co roku odbywają się w Polsce ekumeniczne nabożeństwa Światowego Dnia Modlitwy Kobiet i obejmują coraz szersze kręgi wyznawców różnych Kościołów w wielu miastach. Od 1992 roku w pracach przygotowawczych i nabożeństwach ŚDM bierze czynny udział Polski Związek Kobiet Katolickich, natomiast od roku 2000 Stowarzyszenie Pokoju i Pojednania „Effatha”, a od roku 2001 Kościół Greckokatolicki.

NABOŻEŃSTWA
ŚWIATOWEGO DNIA MODLITWY

- umacniają wiarę w Jedynego Pana i Zbawiciela,
- zbliżają ludzi różnych ras, tradycji wyznaniowych i kultur
- przełamują poczucie izolacji i osamotnienia,
- pomagają zauważyć innych i nieść ich brzemiona,
- ułatwiają przeistaczanie wiary i modlitwy w czyn,
- poprzez wspólną intencję modlitwy tworzą z nas jedną rodzinę.

Temat liturgii Światowego Dnia Modlitwy na roku 2012
pod hasłem: „Niech zwycięża sprawiedliwość”
przygotują kobiety z Malezji

Dziękujmy Bogu
Gracias a dios

tłum. polskie Ewa Kononienko-Pawlas

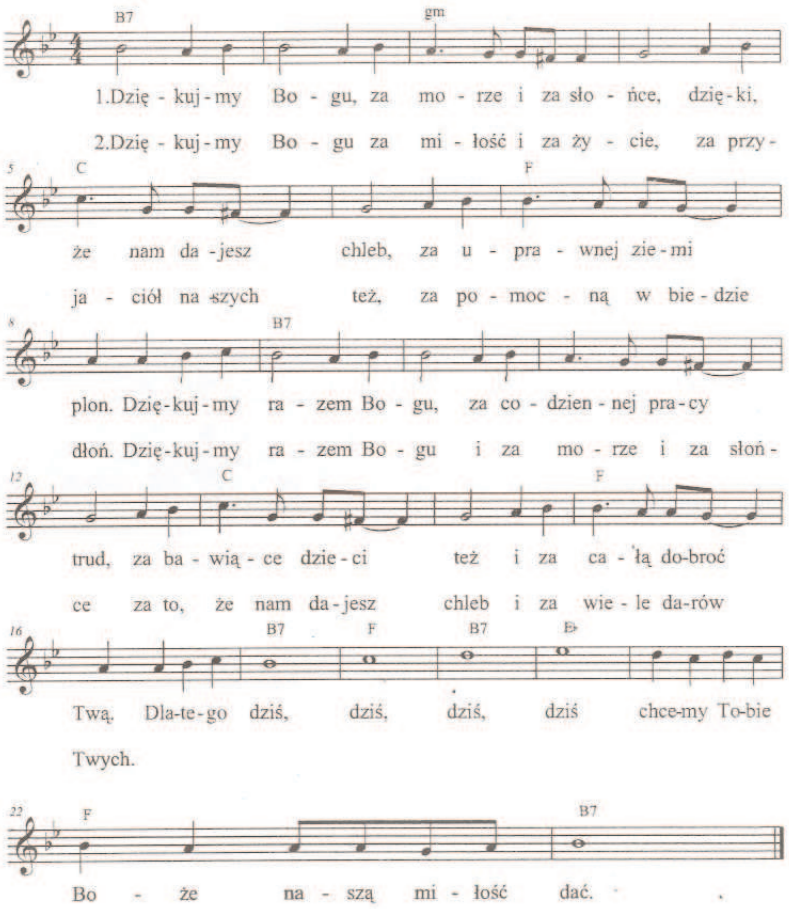

za mężczyzn i za kobiety. Pokornie powierzamy Ci to, czym jesteśmy w Twoich oczach. Przyjmij te dary, aby były zdolne służyć naszym siostrom i braciom, którzy najbardziej potrzebują Twojego chleba. Przez Ciebie, który dałeś Twoje życie na śmierć krzyżową, Chryste, nasz Panie. Amen.

ZAKOŃCZENIE

Przewodnicząca: Bóg daje światu dostatek. Jezus Chrystus zaprasza nas do wspólnego stołu, na którym jest dość chleba dla każdego. Dzisiaj jesteśmy zjednoczeni w naszej wierze w Jezusa Chrystusa. Dzielimy nasze radości i smutki, nasze marzenia i nadzieje. Modlimy się razem ze światem i za świat, we wspólnym poczuciu zaufania, braterskiej i siostrzanej miłości. Pokażmy, że jesteśmy córkami i synami Boga, kiedy podamy sobie ręce i wzniesiemy je do nieba, modląc się razem słowami, których nauczył nas sam Chrystus:

OJCZE NASZ

Przewodnicząca: Jako znak naszej misji i nadziei w Bogu, zapraszam, abyście spojrzeli na osobę po Waszej lewej stronie i powiedzieli:

Niech Bóg Ci błogosławi	(*kładąc obie ręce na jej/jego głowie*)
Niech Bóg Cię chroni	(*kładąc ręce na jej/jego ramionach*)
Niech Bóg da Ci pokój	(*całując prawy policzek*)
Niech Bóg da Ci pokój	(*całując lewy policzek*)

Błogosławieństwo: (*zgodnie z miejscowym zwyczajem*)

Pieśń na zakończenie: Zapraszamy do odśpiewania dziesięciokrotnego Amen:**AAMEN, AAMEN, AAMEN, AMEN, AMEN (dwa razy)**

Prowadzący wychodzą procesjonalnie,
stają przy drzwiach i rozdają chleb.

ŚWIATOWY DZIEŃ MODLITWY
2011 CHILE

PORZĄDEK NABOŻEŃSTWA

Aranżacja sceny: *Kiedy ludzie wchodzą, ćwiczymy pieśni, które mają być śpiewane podczas nabożeństwa. Ołtarz - nakryty bardzo kolorowym materiałem, na nim umieszczona duża świeca. Cztery kobiety - ubrane w stroje czterech różnych regionów Chile.*

Podczas preludium na rozpoczęcie nabożeństwa wchodzą osoby prowadzące nabożeństwo, niosąc przedmioty, które zostaną położone na ołtarzu: Biblia, krzyż, kłosy zboża (lub ziarna zboża w misie), słój z ziemią i dzban z wodą.

Osoba prowadząca nabożeństwo (jedna z kobiet w stroju chilijskim) wchodzi jako ostatnia, niosąc przykryty serwetą kosz na chleb ("panera"), w którym jest dostateczna ilość chleba do podziału po nabożeństwie.

Preludium: Muzyka

WSTĘP/PREZENTACJA

Kobieta 4: Chile, kraj w kształcie długiego, wąskiego pasa, wspólnie zamieszkują ludzie różnych kultur. Zachowujemy i pielęgnujemy istniejące tradycje i języki.

Kobieta 1: Ja mieszkam na północy. Mówimy językiem Aymaras. Pozdrawiam was w moim języku: Napaykullayki (Witajcie, pozdrawiam).

A teraz wy:

Wszyscy: Napaykullayki

Kobieta 2: Ja mieszkam na południu, gdzie Mapucze mówią na powitanie Mari Mari Lamgnem [wym.: lamoén] (Witajcie). A teraz wy:

Wszyscy: Mari Mari Lamgnem.

Kobieta 3: Ja przybywam z Wyspy Wielkanocnej i mówię językiem Rapa Nui. Moje pozdrowienie brzmi: Iorana.
A teraz wy:

Wszyscy: Iorana

Kobieta 4: Ja pozdrawiam was po hiszpańsku, w języku, popularnym w wielu krajach Ameryki Południowej, naszego kontynentu: Buenas tardes (w dzień lub po południu; użyj Buenos días, jeśli jest rano lub Buenas noches, jeśli jest wieczór)

Wszyscy: Buenas tardes (lub **Buenos días**
lub **Buenas noches)**

Wszystkie cztery kobiety razem: W imieniu narodu Chile witamy was na tym nabożeństwie.

POWITANIE I PREZENTACJA

Chleb jest głównym pokarmem w naszych domach. Żaden posiłek bez chleba nie jest pełny. Jesteśmy gościnni, nawet w najbiedniejszych domach częstujemy przybyszów kawą, herbatą lub mate (wym. *maté*) i chlebem. Kiedy kobiety wyrabiają ciasto na chleb, myślą o wszystkich, którzy później będą jeść ten chleb. W świecie, w którym głód jest zgorszeniem, a w którym hałas nie pozwala nam usłyszeć głosu tak wielu udręczonych braci i sióstr wokół nas, dzielenie się chlebem jest wyrazem solidarności i nadziei w Chrystusie. Posłuchajmy

Głos 2: (*Odkrywając kosz z chlebem i ukazując jego zawartość zgromadzonym*)
Tak jak w Ewangelii, tak i my mamy pięć chlebów i dwie ryby, i dużo, dużo więcej. Mamy dary i zdolności, którymi chcemy się dzielić. (*Pokazuje na osobę, która zebrała kartki*).

Głos 1: (*Czyta niektóre kartki*)
Ważne, by wiedzieć, co posiadamy. Wtedy jesteśmy wezwani, by dzielić się tym z innymi. Jezus Chrystus daje nam odwagę, abyśmy - w świecie, w którym żyjemy - nie ustawali w dążeniach do dzielenia się chlebem, który mamy.

Przewodnicząca: Boże Słowa, dziękujemy Ci za tę historię, za świadków, którzy przekazali ją czterem ewangelistom, i za moc, którą ma ona dla wszystkich, którzy ją czytają.

(*Kobiety, trzymające kosze z chlebem i kartkami, trzymają je aż do chwili złożenia ich na ołtarzu razem z zebraną ofiarą.*)

Pieśń: „Królestwa Bożego”

REFLEKSJA LUB KAZANIE

ZEBRANIE OFIARY
(*Proszę zapowiedzieć cel, na jaki jest zbierana.*)

Pieśń: „Zwiąż Panie razem nas” (*lub inna dobrze znana*)

(*Razem z zebraną ofiarą
na ołtarzu złożone zostają kosze z chlebem i z kartkami.*)

Przewodnicząca: Miłosierny Boże, dziękujemy Ci za tak hojny dar Twojej miłości, za to że pozwoliłeś nam zebrać się dzisiaj na wspólnej modlitwie; dziękujemy Ci za nas samych,

Głos 1: Niektórzy mają wiele chlebów, ale nie są zainteresowani dzieleniem się nimi z tymi, którzy nic nie mają.

Głos 2: Niektórzy mają wiele chlebów, ale nie znaleźli jeszcze sposobu dzielenia się nimi z innymi.

Głos 3: Niektórzy nie mają innego chleba poza starymi okruchami, które inni wyrzucili do śmieci.

Głos 4: A niektórzy prawie nie mają chleba, a i tak się dzielą.

.

Przewodnicząca: Jezus powiedział potem swoim uczniom, aby kazali ludziom usiąść w grupach.

Prosimy Was, abyście stworzyli małe grupki po 3 lub 4 osoby, zwracając się do siebie. Prosimy, abyście odpowiedzieli na pytanie zadane w temacie: Ile macie chlebów? Jakie są Wasze dary? Czym możecie się podzielić?

(Chwila czasu)

Na co czwartym miejscu jest papier i ołówek.

Proszę, napiszcie, jakie dary zostały wymienione w waszej grupie.

(Chwila czasu)

(*Wyznaczone osoby podchodzą do ludzi i zbierają kartki z grup.*)

Przewodnicząca: Jezus wziął chleby, łamał i dawał swoim uczniom, aby oni dali je ludziom. I podzielił dwie ryby pomiędzy wszystkich. I wszyscy jedli, i nasycili się.

Głos 3: Chleb, który Jezus dał swoim uczniom łączy się z Jego słowami: „Wy dajcie im jeść!”

pytania, które Jezus postawił swoim uczniom: Ile macie chlebów? Skierujmy to pytanie do samych siebie: Ile mamy chlebów?

Wszyscy: Ile mamy chlebów?

PIEŚŃ: „W rozgwarze świata”

WEZWANIE DO MODLITWY

Przewodnicząca: Boże, prosimy Cię, abyś w swojej wielkiej miłości przyjął modlitwy, które wznoszą do Ciebie różne narody. Modlimy się, aby z Twoją pomocą odbudowana została społeczność solidarności, abyśmy stali się taką społecznością, która swoją nadzieję manifestuje w konkretnych działaniach.

Spraw, abyśmy potrafili żyć Twoją radością, nawet jeśli często opanowuje nas rozpacz. Boże, pomóż nam ufać Tobie, a w twarzach ludzi, którzy Ciebie najbardziej potrzebują, rozpoznawać Twoje oblicze. Naucz nas, jak żyć. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

DZIĘKCZYNIENIE

Pierwsze czytanie biblijne:

Księga Powtórzonego Prawa 8, 7-10

Przewodnicząca: Kiedy czytamy ten fragment Księgi Powtórzonego Prawa, wydaje się nam, jakby to był opis naszego kraju i naszego świata. Te słowa nas wzruszają i zachęcają do dziękowania Bogu.

Dziękujemy Ci, Boże, że żyjemy na tej ziemi, tak pełnej bogactw naturalnych. Dziękujemy za morza, rzeki i oceany, za pokryte śniegiem góry, za wzgórza i doliny, za pustynie i oazy, za zwierzęta duże i małe, i za tak wiele innych wspaniałych rzeczy, które nam powierzyłeś.

Wszyscy: Pieśń „Podziękujmy Bogu wraz”

Przewodnicząca: Boże, nasz Stworzycielu, sprawiasz, że ziemia rodzi najróżniejsze rośliny, które dają ziarno, i drzewa, które dają owoce. Dziękujemy Ci za zboże, które zmienia się w chleb i karmi Twój lud.

Wszyscy: Pieśń„Podziękujmy Bogu wraz”

Przewodnicząca: Dziękujemy Ci za wszystkich ludzi, którzy niestrudzenie dzielą się z innymi chlebem i Ewangelią, tak jak czynili to pierwsi chrześcijanie.

Wszyscy: Pieśń„Podziękujmy Bogu wraz”

Pieśń: „Dziękujmy Bogu”

Drugie czytanie biblijne:
1 Księga Królewska 17, 8-16

Przewodnicząca: Wielbimy Boga za tę wdowę, która dała ostatni kawałek chleba obcemu człowiekowi.

Pieśń: „Kiedy biedny co nic nie ma”

DOŚWIADCZENIA ŻYCIOWE

Drogie Siostry i drodzy Bracia na całym świecie, chcemy podzielić się z Wami bolesnymi wydarzeniami, które bardzo smuciły mieszkańców Chile. Przyłączcie się do nas, kiedy wyznajemy, że zawiedliśmy jako wspólnota. Jednak, z Bożą pomocą, nasze jarzmo stało się łatwiejsze do uniesienia, a siła solidarności stała się znakiem nadziei. Stało się to wówczas, kiedy - mimo naszego ubóstwa - dzieliliśmy się chlebem z innymi. Posłuchajcie uważnie:

Wszyscy: Panie, zmiłuj się, pomóż nam służyć.

Wszyscy prowadzący razem: Boże, wiemy, że obdarzasz łaską nas wszystkich. Powołałeś ubogą wdowę z Sarepty, która zaryzykowała i oddała wszystko, co posiadała. W jej historii zapewniasz nas, że ani mąka w dzbanie, ani oliwa w bańce się nie wyczerpią, tak samo, jak niewyczerpalne są objawy Twojego miłosierdzia i łaski dla ludzkości. Okazałeś nam to przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana. Amen.

Modlitwa: Panie, wysłuchaj naszych modlitw i pomóż nam stać się bardziej odpowiedzialnymi za tych, którzy są głodni i za tych, którzy działają na rzecz pokoju, sprawiedliwości i miłosierdzia we wszystkim i dla wszystkich. Przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana. Amen.

Pieśń: „Tak Bóg zbawienie ci dał”

Trzecie czytanie biblijne:

Ewangelia wg św. Marka 6,35-44

Zapraszamy do refleksji nad tajemnicą, którą Jezus przekazuje nam dzisiaj.

Przewodnicząca: Jezus zapytał swoich uczniów: Ile macie chlebów? Jezus pyta nas również dzisiaj: Ile macie chlebów?

(*Zanim kobiety zaczną mówić, każda podchodzi kolejno do ołtarza, podnosi serwetę, przykrywająca kosz z chlebem, zagląda do niego i ponownie przykrywa. Kiedy mówią, pozostają w pobliżu ołtarza*).

gwałconych, zarażonych HIV i AIDS. Nie opuszczaj samotnych i niekochanych. Bądź nadzieją tych, które ciężko pracując nie otrzymują godziwej zapłaty, i tych, które nie mają dachu nad głową i są głodne, bo nie mają nawet odrobiny mąki czy oliwy, by upiec chleb.

Wszyscy: O, Panie, zapewnij im swoją ochronę!

Lektorka 4:
Zyski, jakie globalizacja przynosi niewielu, powodują chciwość wielkich potęg gospodarczych. Widzą one w naszym kraju możliwości inwestowania, które przyniesie im ogromne zyski. Towary i grunty sprzedawane są tym, którzy oferują najwięcej, i oni potem dyktują warunki. Eksploatacja zasobów naturalnych, które są bogactwem naszego kraju, jest w rękach obcokrajowców. Dobra materialne stały się dla wielu mężczyzn i kobiet najważniejszym dążeniem życia. Kiedy ustalają warunki i wartości dla zdobycia tych dóbr, szkodzą wielu swoim siostrom i braciom.

Modlitwa o przebaczenie
Drogi Ojcze, zmiłuj się nad nami, bo zgrzeszyliśmy nie potępiając niszczenia naszego kraju i pól ze zbożem, z którego mamy chleb, nie chroniliśmy zasobów wody, tak ważnych dla nas i dla przyszłych pokoleń. Przebacz nam grzech konformizmu, który sprawia, że jesteśmy obojętni na potrzeby naszych braci i sióstr.

Wszyscy: Panie, zmiłuj się.

Modlitwa wstawiennicza/przyczynna
Modlimy się o te dzieci na świecie, które co wieczór idą spać głodne i za ludzi, którzy szukają pracy i nie mogą jej znaleźć. Modlimy się za chorych, cierpiących, smutnych, za tych, których bliscy zaginęli, i za prześladowanych. Niech nasze świadectwo w słowie i czynie ukaże Twoją miłość temu światu.

Lektorka 1: (*Sugerujemy, żeby lektorkami były te kobiety, które uczyły słów pozdrowienia*)
Od chwili powstania naszego państwa w 1819 roku represje i zabójstwa stosowane były przez władzę jako środki kontroli nad społeczeństwem. W roku 1905 robotnicy z In, z fabryk na północy przetwarzających saletrę i azotany, przeszli - wraz ze swoimi żonami i dziećmi - przez najbardziej suchą pustynie na świecie, pustynię Atacama. Chcieli przez to wywrzeć nacisk na władze w sprawie polepszenia warunków życia. Władze wojskowe urządziły zasadzkę i zabito ok. 2000 osób przy szkole Santa Maria w Iquique. Ta trudna próba przyniosła w konsekwencji katastrofalne warunki pracy dla milionów Chilijczyków, dlatego ludzie zaczęli się organizować, by móc bronić swoich praw.

Modlitwa o przebaczenie
Boże nasz, wyznajemy, że nie byliśmy przygotowani na dzielenie się tym, co posiadaliśmy. Wybacz nam, że nie potępialiśmy działań przeciwko ludzkiej godności. Wybacz nam przemoc wobec tych, którzy są słabi.

Wszyscy: Panie, zmiłuj się!

Modlitwa wstawiennicza/przyczynna
Modlimy się za ludzi biednych i głodnych, za ofiary chciwości i niepohamowanej żądzy zysku. Naucz nas współczuć ze wszystkimi, aby nikt nie został pozbawiony dostępu do bogactw tego świata.

Wszyscy: Boże miłości, naucz nas, co powinniśmy czynić.

Lektorka 2:
Od końca XIX w. teren kopalń węgla w Lota, mieście w pobliżu Concepción na południu Chile, był jednym z najuboż-

szych w kraju. Był to teren strajków i ruchów robotniczych aż do ostatecznego zamknięcia kopalń w 1997. Wówczas ponad tysiąc robotników znalazło się na bruku.

Kobiety z Lota zawsze wspierały swoich mężów. Wspaniałym przykładem ich pomocy był typowy „chleb górnika", pieczony we wspólnych piecach. Wraz z zamknięciem kopalń i nadejściem bezrobocia kobiety podjęły mozolne zadanie utrzymania swoich rodzin dzięki temu, co najlepiej potrafiły: dzięki sporządzaniu bochenków chleba, z powodu kształtu znanych jako „lulos" (szerokie w środku, a wąskie i długie na końcach).

Dzisiaj znów zainstalowano w Lota wspólne piece. Kobiety pracują na zmiany piekąc złocisty i chrupiący chleb i dostarczając go na rynek.

Modlitwa o przebaczenie

Niebiański Ojcze, jesteśmy świadomi tego, że zasoby, którymi tak szczodrze nas obdarowałeś, nie były dzielone sprawiedliwie i pozostawały w posiadaniu tylko niewielu osób. Wyznajemy, że grzeszyliśmy odwracając wzrok od nierówności i niesprawiedliwości wokół nas. Zmiłuj się nad nami, Ojcze, i wybacz nam to, że zamykaliśmy oczy, by nie widzieć i uszy - by nie słyszeć. Wybacz nam zamykanie drzwi, aby nie wpuścić i rąk, aby nie dawać. Wybacz nam, Panie.

Wszyscy: Panie, zmiłuj się.

Modlitwa wstawiennicza/przyczynna

Miłosierny Boże, ludzie tak często przeżywają chwile zwątpienia i bólu, kiedy nie wiedzą co dać jeść rodzinie następnego dnia. Modlimy się za te matki, które odchodzą z domu w poszukiwaniu chleba, pozostawiając dzieci samym sobie.

Wszyscy: O, Panie, zapewnij im swoją ochronę!

Lektorka 3:

W latach 1973-1989 Chile, po obaleniu rządu Salvadora Allende, przeżywało jeden z najtrudniejszych okresów dyktatury generała Augusto Pinocheta. Wielu ludzi zginęło, wielu zostało aresztowanych i zaginęło, jak to bywało również w innych dyktaturach Ameryki Łacińskiej. Wielu też, którzy mogli przyczynić się do rozwoju kraju, musiało udać się na emigrację. Przeżyli oni dzięki wielu „wdowom z Sarepty", które w latach rozłąki z rodziną wyciągnęły do nich pomocną dłoń.

W latach osiemdziesiątych, mimo ciągłych szeroko zakrojonych represji politycznych, pojawiały się na nowo oznaki solidarności i siły społeczne próbowały zaspokoić potrzeby materialne, o które dotąd nie dbano. Wspólne miejscowe akcje społeczne zaczęły się szybko rozrastać. Pojawiły się organizacje lokalne, wspierające samopomoc w gotowaniu posiłków (tzw. „soup kitchens"). Te wspólne wysiłki wolontariuszy służyły nie tylko jedzeniu i zaspokajaniu materialnych potrzeb osób o najmniejszych zasobach, ale także dawały możliwość podzielenia się osobistymi problemami i wymiany doświadczeń w rozwiązywaniu codziennych trudności.

Modlitwa o przebaczenie

Boże nasz, wyznajemy, że nie byliśmy przygotowani do dzielenia się tym, co mamy. Wyznajemy, że nie byliśmy właściwie przygotowani, by zaufać słowom proroków. Widzimy wielką obfitość bogactw, którymi zostaliśmy pobłogosławieni. Teraz, kiedy spoglądamy wstecz, przyznajemy, że źle szafowaliśmy tym, co otrzymaliśmy z Twojej ręki.

Wszyscy: Panie, zmiłuj się.

Modlitwa wstawiennicza/przyczynna

Boże nasz, który jesteś dobrym Ojcem i Matką, modlimy się o Twoje miłosierdzie dla kobiet bitych, źle traktowanych,